

MARCATS PER
L'ESPERIT

APLEC DE
L'ESPERIT

Pregàries
Equip de Monitors/es
CURS 2006 - 07

Marcats per l'Esperit!

Quan sembla que tot es compra i tot es ven,
nosaltres proposem un estil de vida:

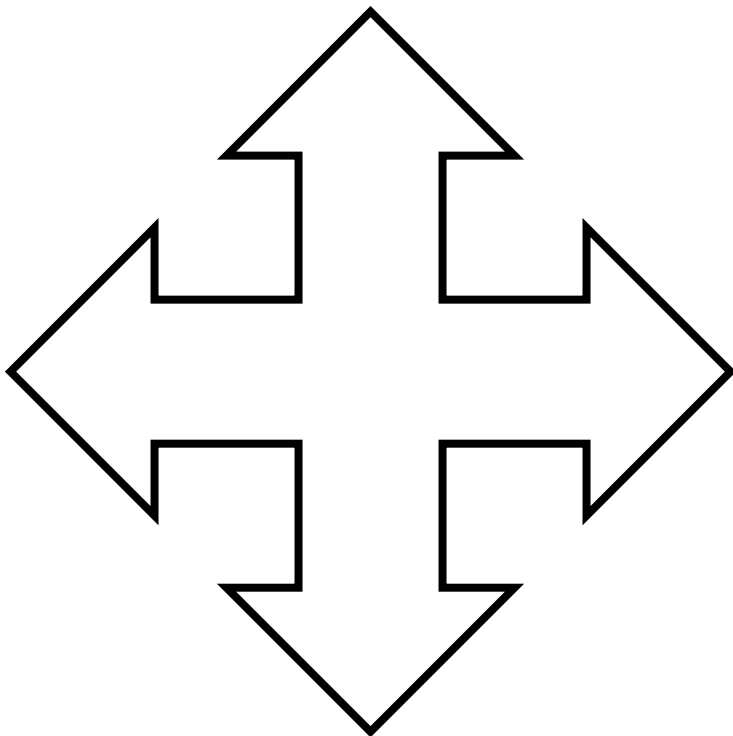
marcat per l'Esperit de Déu

- Esperit de llibertat
- Esperit de compromís
- Esperit de solidaritat
- Esperit d'alegria
- Esperit de pau
- Esperit de diàleg
- Esperit de treball
- Esperit de país
- Esperit de justícia
- Esperit de gratuïtat
- Esperit de germanor
- L'Esperit de VIDA!

Marcats per l'Esperit...

... vol dir que mai ningú podrà esborrar del fons del nostre cor la marca de l'amor que Jesús ens va deixar, un amor sempre més gran, que el va portar a pagar amb la seva vida el preu de la nostra llibertat, el preu de la nostra dignitat de fills i el preu de la tan anhelada germanor universal.

EIX PERSONA

EIX ESSLÉSIA

EIX SOCIAL

EIX EVANGELITZACIÓ

LA IMATGE

No amuntegueu tresors aquí a la terra, on les arnes i els corcs els fan malbé i els lladres entren i els roben. Reuniu tresors al cel, on ni les arnes ni els corcs no els fan malbé i els lladres no entren ni els roben. Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor.

El cristianisme proposa un itinerari de creixement personal i col·lectiu. Una de les primeres etapes passa per aconseguir la llibertat interior, l'autonomia. Això no és possible sense que el nostre desig més profund es desenganxi de les coses exteriors a la persona. Els "tresors" de la terra són també les imatges grandioses de nosaltres mateixos, les idees falses

sobre qui som i com som.

Entre el que diem i el que fem hi ha un abisme. El que diem és l'expressió del que voldríem ser mentre que el que fem és expressió d'allò que som. Més que una lectura moral del text, en podem fer una lectura que ens mostri l'abisme entre el jo ideal i el jo real, aquell que està actuant malgrat que sovint no volguem que sigui així.

LES RELACIONS

Però a vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els vostres enemics, feu bé als qui us odien, beneïu els qui us maleeixen, pregueu pels qui us calumnien.

Si algú et pega en una galta, para-li també l'altra, i si et vol prendre el mantell, no li neguis el vestit. Dóna a tothom qui et demana, i no reclamis res al qui et pren allò que és teu. Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin. Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrair?

També els pecadors estimen aquells qui els estimen! I si feu bé als qui us en fan, qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors!

I si feu préstecs als qui espereu que us donaran alguna cosa, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors fan préstecs als pecadors, si saben que en trauran un guany.

Però vosaltres, estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi: llavors serà gran la vostra recompensa, i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagrats i amb els dolents.

Sigueu misericordiosos com ho és el vostre Pare.

No judiqueu, i no sereu judicats;

no condemneu, i no sereu condemnats;

perdoneu, i sereu perdonats.

Doneu, i us donaran: us abocaran a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Tal com mesureu sereu mesurats.

Les relacions humanes són complexes. Jesús de Natzaret és conscient que la naturalesa humana és limitada, molt limitada, o sigui, que no som tot el "perfectes" i "bons" que ens agradaria ser. Sap que en el cor de l'home hi ha la divisió, l'enveja, la rancúnia. És tan conscient de com són les persones que fins i tot prediu que un dels seus millors amics el trairà i un altre el negarà tres vegades.

Jesús té clar que les relacions humanes, totes les relacions – també les de parella- cal treballar-les. Avui moltes de les

afirmacions de Jesús de Natzaret són

corroborades per les ciències humanes. Per exemple: que l'altre és un mirall on veiem com ens tractem a nosaltres mateixos i el nostre entorn; que sense assumir l'altre tal i com és no hi ha bones relacions; que sense perdó no hi ha evolució, creixement; que sense relacions positives, sense amor, és molt difícil l'acceptació de l'altre; o que sense arribar a acceptar sense odi allò o aquell que ens ha fet un mal personal important avancem. Em tracten tal i com jo tracto.

LA FE

Aquell mateix dia, dos dels deixebles feien camí cap a un poble anomenat Emmaús, que es trobava a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells de tot el que havia passat.

Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo.

Mentrestant, s'acostaven al poble on anaven i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells van insistir amb força dient-li: Queda't amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar.

I va entrar per quedar-se amb ells. Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava.

Lavors se'ls obriren els ulls i el van reconèixer, però ell desaparegué del seu davant. I es van dir l'un a l'altre: ¿No és veritat que el nostre cor s'abusava dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escriptures?

La fe és, abans que tot, experiència, com els va passar als deixebles d'Emmaús. No es tracta de creure en unes veritats o en uns dogmes, sinó en una persona. I no hi podem creure si no ens ha "tocat el cor".

Aquesta fe, que neix de l'encontre personal amb Déu, és la que van descobrir els amics de Jesús, no sense haver passat abans pel dubte i la manca de valentia...

L'Antic Testament va fer servir la paraula "aman" que vol dir recolzar-se en algú que és ferm. Isaïes va dir

"Si no teniu fe, no us podreu mantenir fermes" Is. 7,9. La paraula "amén" vol dir fonamentar la pròpia existència en Déu. Què comporta aquest "amén"? Un seguit d'elements molt variats: des de sentiments de confiança, fidelitat personal, donació, paciència, equilibri, fins a la capacitat de poder raonar, discernir, entendre...

QUART MÓN (Càritas)

"Felices els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel".

I d'una forma semblant, el que hem dit de l'ambivalència de la història temporal significa que el cristià ha d'esforçar-se també a realitzar en aquest món les veritats de l'Evangelí; mai no s'hi esforçarà prou, no es consagrarà mai prou a fer progressar les condicions de la vida terrenal i a transfigurar aquesta vida. Aquest estat de tensió i de guerra és necessari per a la creixença de la història, solament amb aquesta condició la història temporal prepara enigmàticament la seva consumació final en el regne de Déu."

"Alguns que es creuen els defensors de l'ordre entenen de forma perversa la frase evangèlica "els pobres sempre els tindreu entre vosaltres". Aquesta frase significa tot el contrari: el Crist no serà sempre entre vosaltres, però el reconeixereu en els pobres, que haureu d'estimar i servir com a ell mateix. No és designada aquí cap classe social; són els homes que necessiten d'altri per a subsistir, indiferentment de la naturalesa. (Jacques Maritain: Humanisme Integral).

ECOLOGIA (Consumisme i sostenibilitat)

Perquè l'univers creat espera amb impaciència que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament: l'univers creat es troba sotmès al fracàs, no de grat, sinó perquè algú l'hi ha sotmès, però manté l'esperança que també ell serà alliberat de l'esclavatge de la corrupció i obtindrà la llibertat i la glòria dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors de part.

Reconeixia, per suposat que Déu actua constantment en l'àmbit de la natura, creant sense parar nova vida i mantenint en el seu ésser tot allò que existeix. Però amb l'Encarnació, aquests processos es van unificar i es van

concentrar d'una manera absolutament única: Déu és al món per a poder atreure'l cap a Ell i per a que tota la creació pugui participar de la seva glòria. Ian Bradley: Dios es "verde"

OPCIONES

Andreu anà primer a trobar el seu germà Simó i li digué:

--Hem trobat el Messies —que vol dir "ungit".

I el va portar on era Jesús. Jesús, fixant en ell la mirada, li digué:

--Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Cefes —que vol dir "pedra".

L'endemà, Jesús resolgué de sortir cap a Galilea. Troba Felip i li diu:

--Segueix-me.

Llavors Felip, que era de Betsaida, el poble d'Andreu i de Pere, va trobar Natanael i li digué:

--Hem trobat aquell de qui van escriure Moisès, en els llibres de la Llei, i també els profetes: és Jesús, fill de Josep, de Natzaret.

Natanael li replicà:

--De Natzaret en pot sortir res de bo?

Felip li diu:

--Vine i ho veuràs".

Optar és arriscar-se, optar és comprometre's, optar és decidir fermament, llançar-se de cap, i confiar en Aquell que t'acompanya, et guia, t'empeny i et sosté. Qui no pren opcions a la vida, qui no es compromet des de la fe, té el perill d'esdevenir un vaixell rovellat...

ASSOCIACIONISME

Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries.

Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals, i la gent sentia un gran respecte.

Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots i de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia a la comunitat els qui acollien la salvació.

UN COR, UNA ÀNIMA, UN
ESPERIT, UNA COMUNITAT

Més que mai, l'Església necessita ser una autèntica comunitat de trobada i amistat. Però, ¿què és una comunitat? La comunitat és un lloc de pertinència, un lloc on hom

troba el seu lloc i la seva identitat. La diferència entre una comunitat i un grup d'amics és que en la comunitat s'accepten les diferències personals, els seus membres es fan responsables els uns dels altres i la comunitat en sí,

s'obre a
d'altres
comunitats
o grups
acollint
tota
diferència.

(Jean Vanier,
La Comunidad)

DIÀLEG OBERT

Una dona de Samaria es presentà a pouar aigua. Jesús li diu:

--Dóna'm aigua.

Però la dona samaritana preguntà a Jesús:

--Com és que tu, que ets jueu, em demanes aigua a mi, que sóc samaritana?

Cal recordar que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

--Si sabessis quin és el do de Déu i qui és el qui et diu: "Dóna'm aigua", ets tu qui li n'hauries demanada, i ell t'hauria donat aigua viva.

La dona li diu:

--Senyor, no tens res per a pouar i aquest pou és fondo. D'on la trauràs, l'aigua viva? El nostre pare Jacob ens va donar aquest pou, i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Que potser ets més gran que no pas ell?

Jesús li respongué:

--Tots els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set. Però el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna.

Li diu la dona:

--Senyor, dóna'm aigua d'aquesta! Així no tindrè més set ni hauré de venir aquí a pouar.

A vegades, d'un petit cop se'n fan mil esquerdes i llavors ja no hi ha res a fer, sempre més s'hi veu la nafra.

Posar-se en el lloc de l'altre, no sentir-se mai superior a ningú, tractar de comprendre que les idees de l'altre per a ell són tant importants com per a mi les meves i que les dues posades en comú, al servei de la societat, poden ser la solució de molts problemes, font de felicitat i de benestar per a

moltes persones.

Gaudir de la riquesa de la diversitat, enfortir els lligams a través de les posicions contradictòries, buscar sempre el bé comú, és l'espectacle de diàleg que a tots ens agradaria veure i que és sempre possible, si té els seus fonaments en la honestedat i la sinceritat, si és fruit d'un intercanvi madur d'idees pròpies i conscientment ofertes.

PARTICIPACIÓ CRÍTICA

*"La sal és bona; però si perd el gust, amb què la tornaran salada?
No és bona ni per a adobar la terra ni tan sols per al femer, i l'han
de llençar. Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti".*

El més gran de tot l'ensenyament de Jesús, és que Ell no només ho ha predicat sinó que ho ha viscut fins al fons. És ell qui ha estimat els seus propis enemics fins a morir per a ells. Podem dir que en Jesús allò que compta no és el resultat, sinó la manera d'actuar, de

pensar, de ser. El seu Missatge és en la manera de fer, de viure, d'enraonar. Hi ha en Ell una unitat perfecta entre el que diu i el que fa. Parla de la no violència i Ell no és violent. Parla de l'amor als enemics i Ell dóna la vida per a ells. (Carlo Carretto)

El Pare nostre

Pare nostre, que esteu en el cel:

Sigui santificat el vostre nom.

Vingui a nosaltres el vostre Regne.

Faci's la vostra voluntat,

així a la terra com es fa en el cel.

El nos treu pa de cada dia

doneu-nos, Senyor, el dia d'avui.

I perdoneu les nostres culpes,

així com nosaltres perdonem

els nostres deutors.

I no permeteu que nosaltres caiguem

a la temptació.

Ans deslliureu-nos de qualsevol mal. Amén.

Equip de monitors i monitores
Parròquia Santa Maria